

ΕΤΟΣ Α'

ΓΡΑΦΕΙΑ

17-Ώδος Σολωμού-17

ΑΡΙΘ. 3

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1902.

ΤΟ ΤΕΡΜΑ ΜΑΣ

Η εὐφρόσυτος σάλπιξ τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ γέλωτος ἔπαυσε τὰ φιλάσωτα τῶν ἑορτῶν συμπόσια ἐτελείωσαν, τὸ πολυχρῶμον δάπεδον ὁδῶν τινῶν τῆς πρωτευούσης. ἐκ τοῦ συναρθέντος χαρτοπολέμου, σχεδὸν ἐκαθάρισθη καὶ ἤδη ὄτε καὶ αὐταὶ αἱ σημαῖαι καὶ οἱ θυρεοὶ κατεβιάσθησαν, τὰ καταστήματα μετὰ τῶν ἀστῶν ἀπέβαλον τὴν ἑορτάσιμον ἐσθητὰ των, ἡ πόλις μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐπαναλαμβάνει τὴν προτέραν αὐτῆς μερφήν τὴν ἡσυχον καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐργατικὴν.

Οἱ ἐργάται τῶν ἑορτῶν, οἱ ἀνδρεῖοι χαρτοπολειμιστοὶ ὡς καὶ οἱ κατ' αὐτὸν κατακτεταὶ

..... εὐκισθῆτων καρδιῶν ἐφυγαδεύθησαν τοῦ πεδίου τῆς μάχης τραπέντες ἴσως εἰς ἀπομακρυσμένας σκολιὰς ὅπως ἴδωσι τὸν χθὲς ἐγθρόν μεταβληθέντα εἰς Γλυκερίαν ἀναμένουσιν τὸν ἐξ ἀπίνης ἐφορμήσαντα ποθητόν τῆς !

Ἐν ᾧ δὲ σχεδὸν πάντα τῶν ἑορτῶν τὰ συμπαρεμαρτοῦντα ἐξέπνευσαν μόνον τὸ χαρτοπαίγνιον ζῆ, οὐ μόνον δὲ ζῆ ἀλλὰ καὶ ἡ πανηγυρικὴ χρεια ἦν κατὰ τὴν γέννεσίν του εἶχεν οὐχὶ σπανίως μετεβλήθη καὶ μεταβάλλετχι εἰς ἐλατῆριον πένθους καὶ λύπης· καὶ ἰδοὺ αἰφνης ὁ πτωχὸς ἐργάτης ὅστις ὡς καλὸς Χριστιανὸς τὴν προίαν ὕμνει τὸν Θεὸν διὰ τὸ κοσμοσωτήριον ἔργον τῆς γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου, τὸ ἐσπέρας βωμολοχῶν καὶ ἐκστομίζων τὰς φοβερωτέρας ὕβρεις ἐναντίον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων διότι ὁ φάντες ἦλθε σὸ *λύκο*· ἂν μεταβῆτε δὲ εἰς τὰ κατωτά-

της υποστάθλης ἐνδαιτήματα μέσω πυργηρῶν καὶ ἀσφυκτικῆς ἀτμοσφαιρας ἐνθα ὑπάρχουσι πρόσωπα ἐξηχρειωμένα, ἡλλοιωμένα ἐκ τοῦ πάθους τῆς χαρτοπαιζίας καὶ με φλογώδη βλέμματα ἐκ τῆς βακχικῆς θυσίας, θά ἀποβάλλετε πᾶσαν ἰδέαν ἐρτῆς καὶ χαρῆς, ἠθικῆς ἀγαλλιᾶσεως καὶ παντός ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν θρησκευτικὴν ἐξαρσιν τῆς ψυχῆς κατὰ τὰς θείας ἡμέρας.

Ω! ἂν ἀνεγεννάτο ἐκεῖνος ὅστις χάριν τῆς τέρψεως ἐνός τρελλοῦ βασιλέως παρέδωκε τοὺς ἐμπαθεῖς εἰς τὸ ἀγγίστροφον τῆς τύχης, καὶ εἶδεν τὴν ἐφεύρεσιν του τὰ παιγνιόχρητα δηλαδὴ κυκλοφοροῦντα ἀπὸ τῆς βιβρωδεστέρης σκολιάς μέχρι τοῦ καλλιπρεπεστέρου μεγάρου, ἀπὸ τοῦ εὐτελεστέρου ὑπογείου ὅπου τὸ χάλκινον νόμισμα τῆς ἐργασίας εἰσέρχεται λεπτόν πρὸς λεπτόν μέχρι τῆς πολυτελεστέρης αἰθούσης ἐνθα χρυσοκάνθαροι θαμῶνες μεταβάλλονται τὴν ἐπομένην εἰς αἰσχροὺς βαλαντιστόμους, βεβαίως θά ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον καὶ θά παρεδέχετο ἑαυτὸν τὸν μεγαλειότερον κακοῦργον τῆς κοινωνίας καταρώμενος αὐτὸς ἑαυτόν. Ἐν τούτοις οὐδὲμία μομφή, οὐδὲμία ἀρὰ κατὰ τοῦ κατεργαστοῦ τῆς ἀμαρτίας ἀκούεται ἀλλὰ τὰ ἱερά καὶ τὰ ὅσια εἶνε ὁ αἴτιος τῶν ἀτυχοῦντων!

Ὅποια τῶ ὄντι ἀδικία καὶ ὅποιαν φάσιν λαμβάνει ἡ ἡμέρα ἥτις προῶρισται δι' ἔμνους καὶ αἴνους πρὸς τὸν Θεόν! . . . ἀλλ' ἔστω κατὰ μέρος τοῦτο ἀφ' οὗ ἐπανέρχεται ἐκ νέου εἰς τὰς πολυκυμάντους ἐκ τοῦ κόσμου ὁδούς, εἰς ὑπόγεια καὶ αἰθούσας ἐνθα τὸ βακχικὸν θυμίαμα μετέβαλε τοὺς συνεστιαζομένους εἰς φιλολόγους ἐρημέρους, εἰς σκιαρὰς ἀναδενδράδας καὶ ἀπομεικροσμένα κρουσφύγετα ἐνθα παίζονται ἐρωτικὰ εἰδύλλια τέλος παντοῦ ὅπου, ἡ χαρτοπαιζία, ὁ γέλως, ἡ εὐθυμία, ἡ ἀπόλαυσις, ἡ ἐραστρία τρέλλα καὶ ἐρασίμελοι καλλιτέχναι κυριαρχοῦν.

Ἐνταῦθα ἐπανερχόμενος μίαν ἐρώτησιν ἔχω ν' ἀπευθῶν πρὸς τὸν ἐσμὸν τούτον τῶν διασκεδάζοντων ἐρωτῶν αὐτοὺς πρὸς τί ἡ τόση σας χαρὰ βεβαίως, οὐδεὶς θά μοι ὑποδείξῃ ἐν αἴτιον θεωρῶν τοῦτο πρόβλημα.

Δυστυχεῖς θνητοὶ!! . . . βίψατε ἐν βλέμμα εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος ἀναμνησθεῖτε ὅτι ἀριθμεῖτε ἕνα ἔτι ἐνιαυτὸν εἰς τὰ πολλὰ ἢ ὀλίγα σας ἔτη, ὅτι ἐκάστη ἡμέρα καὶ ἕκαστον ἔτος εἶναι βέλγος βιπτόμενον ὑπὸ τοῦ θανάτου καὶ εἶτα ἐπιστημο-

νικῶς ἐξετάσατε καὶ τὸ περιβάλλον ὑμῶν· σὰς βεβαίως ὅτι θά εὕρηται ὅτι καὶ τούτο ἐγήρασε κατὰ τι, ἡ φύσις δι' ἕκαστον παρερχόμενον ἔτος στένει διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ζωοφόρου ὀξυγόνου τῆς, ἐλαχίστου μὲν ἀλλὰ τί πρὸς τούτο μήπως κλωστή πρὸς κλωστήν δὲν ἀπετελοῦσι κάμηλον; καὶ ὅταν τοῦτο γείνη ἡ ζωὴ θά ἐκλείψῃ, τὰ φυτὰ θά μαρανθοῦν, ἡ θάλασσα θά στειρευῇ, τὸ πᾶν ἄνευ ζωικῆς οὐσίας θά μεταβληθῇ εἰς ἔρημον καὶ ψυχρὸν νεκροταφεῖον τοῦ ὁποίου φουρῶς θά εἶνε ὁ νεκρὸς ἀλλὰ σύνμα καὶ φεθερὸς θεὸς τῶν Αἰγυπτίων Ἄρποκράτης, ὅστις τὴν χεῖρα εἰς τὸ στόμα ἔχων καὶ ἐπὶ λωτοῦ ἄνθους καθήμενος ἐξεικονίζει τὴν . . . Σιωπὴν!

Ὡστε ἄνθρωποι, φύσις καὶ τέλος τὸ σύμπαν βραδυποροῦσι πρὸς τὸν θάνατον καὶ ἐν τούτοις ἐφ' ὅσον ἡ μόρσιμος ὥρα προσεγγίζει . . . χαίρομεν!

Αἶνος.

ΜΟΥ ΛΕΝΕ

Μου λένε· δὲ θαυμάζεις
καὶ σὺ τὸν οὐρανὸν,
τὸν ἥλιο, τοὺς ἀστέρας
τὸ ἄγνωστο κενό;

Στῆς θάλασσας τὸ κύμα
καὶ σὺ δὲν ὀμιλεῖς
στὴ μάννιτα τ' ἀνέμου
στὲς ταραχῆς τῆς γῆς;

Τοῦ ἀνδρονίου δὲ γέρνεις
ν' ἀκούσης τὸ σκοπὸν;
Καὶ λέγω τάχει ὅλα
ἢ κόρη π' ἀγαπῶ.

Πην Μαργκ

ΤΟ ΚΑΘΗΡΑΜΕΝΟΝ ΟΝΟΜΑ

— Δώσατε, κύριε, εἶπεν ἐκτείνων τὴν χεῖρα, δώσατε, διότι ἡ νόσος ἥτις με κατατρυχεῖ θά με φέρῃ ἐντός ὀλίγου εἰς τὸν τάφον· χάρις δὲ εἰς τὴν ἐλεημοσύνην σας θά ἐμπανισθῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ χωρὶς νὰ φέρω ἐπὶ τοῦ μετώπου τὴν καθηραμένην λέξιν αὐτόχειρ! δώσατε, τοὐλάχιστον θ' ἀποθάνω ἄνευ ἐγκλήματος καὶ ἄνευ τύψεων.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην φανὸς διερχομένου ὀχλήματος ἐβρόχήθη τὸν γέροντα νὰ ἴδῃ τὴν μορφήν τοῦ νέου. Πράγματι δὲ διεφάνη πρόσωπον πελιδνόν, καὶ ὠχρὸν ὡς θανάτου ἐμπαῖνον βραεῖαν ἀσθνεῖαν· ἐν τούτοις ὅμως διέκρινέ τις ἐπὶ τῆς ἡλλοιωμένης μορφῆς του χαρακτηρηστικὰ μαρτυροῦντα ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἀνῆκεν εἰς τὸν χυδὸν ὄχλον.

— Ἡ κατάστασίς σας ἀπαιτεῖ ἰατρικὴν μέριμναν εἶπεν ὁ γέρον· ἐμπιστευθῆτε εἰς ἐμὲ κύριε καὶ μὴν ἀπελπίζεσθε.

— Προτιμῶ τὸν θάνατον τοῦ νοσοκομείου, ἀντεῖπεν ὁ ἀσθενής.

— Δὲν θά σὲ ὑδηγήσω ἐκεῖ, ὄχι, ἀλλ' εἰς ἀνθρώπους τιμίους εἴτινες θά σὲ περιποιηθῶσιν ὡς τέκνον των. Ἐμπρὸς, μὴ ἀποχαρρύνεσαι, δώσατέ μοι τὸν βραχίονά σας.

Ὅτως ὁ νεανίας συγκατατεθεὶς ἀφέθη ὄλως εἰς τὴν καλωπύνην τοῦ γέροντος ὅστις ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς μικρὸν τι διαμέρισμα τριωροῦ οἰκίας ἐνθα κατῴκει οἰκογένειά τις κατεργαζομένη τὸν ἔθενον.

— Κυρία Ἀγάθη, ἐφώνησεν ὁ γέρον ἀπευθυνόμενος εἰς γυναῖκα τεσσαρακοντούτιδα περὶπου ἀρκετὰ δείγματα μοὶ παρέσχετε τῆς καλῆς διαθέσεώς σας πρὸς ἀνταπόδοσιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑπὲρ ὑμῶν ἐπραξα· ἰδοὺ περίστασις διὰ νὰ μοὶ φανῆτε χρήσιμος. Ὁ ἀσθενής οὗτος νεανίας εἶνε φίλος μου ὅθεν ἐπιθυμῶ νὰ μείνῃ ἐδῶ μέχρι τελείας ἀναρρώσεως. Λάθε πρὸς τούτοις καὶ αὐτὸ τὸ βαλάντιον τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου μεταχειρίσθητι ὑπὲρ τοῦ ἀσθενούς.

— Θά δώσωμεν τὸ ἴδιον μας κρεβάτι φθάνει πού τὸν φέρνει ὁ Κύριε Γιατρός, διέκοψεν ὁ ἐβεγγλύπτης.

Πάραυτα ὁ τεχνίτης καὶ ἡ συζυγὸς του ἤττει-

μασαν κλίνην διὰ τὸν νεανίαν ὅστις τῆ βοήθειᾳ αὐτῶν καὶ τοῦ ἱατροῦ ἐξεδύθη καὶ ἀνεπαύθη· κατόπιν, ἀφ' οὗ πλέον ὁ ἱατρός ἐφλεβότομησεν αὐτὸν καὶ ἔδωκε τὰς ἀναγκαῖας συνταγὰς καὶ παραγγελίας ἀπῆλθεν ὑποσχεῖς νὰ ἐπανέλθῃ τὴν ἐπομένην λίαν πρωί.

Τὴν ἐπιούσαν ἡ κατάστασις τοῦ νέου ἐβαίνειν ἐπὶ τὰ χεῖρω, ὁ πυρετὸς ἐλάμβανε κακὴν χαρακτῆρα, ὁ ἀσθενής παρελήθει, ἐν δὲ τῇ ἐξάψει του ἐπρόσφερε διαφόρους παραδόξους λόγους εἰς ξένην γλῶσσαν τὴν ὅποιαν ὁ ἱατρός ἀνεγνώρισεν ὡς τὴν Γερμανικὴν, ὁ δυστυχής νέος ἐπεκαλεῖτο τὴν μητέρα του εἰς βοήθειαν καὶ ἀνεμίγνυεν εἰς τοὺς ἀπέλπιδας λόγους του ἐθνικούς ὕμνους· ἐνίστε ἐμονολόγει περὶ μέλλοντος καὶ ὑπέσχετο εἰς τὴν μνηστὴν του ταχὺν γάμον.

Ἐπὶ ὁκτὼ ἡμέρας καὶ νύκτας οἱ δύο ἀγαθοὶ ἄνθρωποι ἠγρύπνουν παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀσθενούς· ὁ δὲ γηραιὸς ἱατρός δὲν ἔπαυε νὰ ἐπισκέπτηται τὸν ἀσθενῆ δις καὶ τρίς τῆς ἡμέρας· τέλος αἱ τόσαι φροντίδες καὶ αἱ τόσαι ἀφοσιώσεις δὲν ἐπέβησαν εἰς μάτην, ὁ παραληρησμός παρήλθεν ὁ πυρετὸς ἀπέβαλε τὸν ἐπικίνδυνον αὐτοῦ χαρακτηρὰ καὶ ὁ νέος ἤρχισε νὰ τρώγῃ ὀλίγον.

Ἡ βελτίωσις αὕτη ἦτο διὰ τὸ ταπεινὸν οἶκημα τοῦ ἐργάτου αἰτία μεγάλης ἐορτῆς, διότι ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ συζυγὸς του συμπαθήσαντες τὸν ἀτυχῆ νέον περιέβαλλον αὐτὸν δι' ὄλως πατρικῆς καὶ μητρικῆς στοργῆς.

Αἱ πρῶται λέξεις τοῦ ἀναρρωνύοντος ἦσαν εὐχαριστίαι πρὸς τοὺς φιλοξενούντας αὐτόν, εἶτα ἐζήτησε νὰ μάθῃ παρὰ τούτων τὸ ὄνομα τοῦ φιλευσπλαγγνοῦ γέροντος πρὸς ὃν ὤφειλε τὴν ζωὴν του ἀλλὰ πρὸς μεγίστην αὐτοῦ ἐκπληξιν ἔμαθεν ὅτι ἠγνόουν καὶ αὐτοὶ τὸ ὄνομα τοῦτο.

— Πῶς συμβαίνει τοῦτο, ἠρώτησεν ὁ νέος μετὰ ἀσταγμοῦ καὶ συγχρόνου ἀπορίας.

(*Ἐπεταὶ συνέχεια.)

ΜΑ ΑΝ ΔΕΝ ΕΡΘΗΣ

Ω νοιώθω πώς για μέ χτυπά ή καρδιά σου
 τὸ νοιώθω δταν σὲ μένα, κόρη, γέρνει
 δειλά-δειλά ή δλόγλυκη ματιά σου,
 ποῦ σ' ἄλλο κόσμο μαγικό με φέρνει.

Μὰ δὲν τὸ λές, Σαρθούλα κι' δ καῦμός μου
 ποῦ μέσ τὰ στήθια κλειῶ θὰ με, αλώση,
 θὰ σβύσω ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ κόσμου,
 στή μαίρη γῆ ή σιωπή σου θὰ με χώση.

Στοῦ Πλούτωνα τῆ χώρ' ἄν μ' ἀγαποῖσες,
 θ' ἀρθῆς καθὼς ὁ Ὀμφὸς γὰ με ζητήσης,
 ἐκεῖ θ' ἀρθῆς στὰ στήθια σου ἄν κλειοῦσες
 τὸ πόθο μεσ' τῆ γῆ γὰ μ' ἀποκτήσης.

Κι' ἄν τῶν νεκρῶν ὁ βασιλιάς θελήση
 σὲ σὲ γὰ μ' ἀποδώση, εὐτυχισμένοι
 στῆ γῆ θὰ ξαγαθοῦμε, ἄν δὲ μ' ἀφήση
 μένεις με με γλυκειά μου ἀγαπημένη.

Μ' ἄν δὲν ἔρθῆς σιτῆ χώρα τοῦ θαλάττου
 γιὰ μέναγε θὰ πῆ πὼς δὲν ποιοῦσες
 κάλιο λοιπὸν στῆ λησμοιὰ ἐκεῖ κάτου,
 ἀφ' οὗ κι' ἄν ζῶσα δὲν θὰ μ' ἀγαποῦσες.

ΝΙΚΟΣ Θ. ΓΟΥΖΑΡΗΣ

ΟΙ ΑΙΘΕΡΟΠΟΤΑΙ

Οἱ Γερμανοὶ πίνωσι ζῦθον, οἱ Γάλλοι εἰνον,
 οἱ Ἀγγλοὶ τζίν, οἱ Ἴρλανδοὶ δὲ αἰθέρα.

Ἄγγλος τις ἰατρός ἐξέδωκε περὶ τοῦ αἰθέρος,
 περισπούδαστον καὶ περιέργον, πραγματεῖαν ἐξ
 ἧς ἐρανίζομεθα τὰ ἐξῆς.

Ἡ αἰθεροποσία ἀνεφάνη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ
 1840 καὶ διεθόθη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τοὺς κα-

θολικούς πληθυσμούς ἐξ αὐτῆς καὶ τὴν τοῦ Ἴρ-
 λανδοῦ θρησκείαν ἀναγνωρίζει τίς ἐκ τοῦ ποτοῦ
 τὸ ὑπεῖν πίνει· ἐάν ὄγλον ὅτι πίνει αἰθέρα εἶνε
 ἀναμφιβόλως καθολικός, ἐάν εἰνοπνευμα εἶνε δι-
 αμαρτυρούμενος· εἰ δὲ πίνοντες οὐσίκα μετὰ αἰ-
 θέρος δὲν ἔχουσιν ὠρισμένον θρήσκευμα.

Ἡ αἰθεροποσία διενεργεῖται εἰς τὰ αἰθεροπο-
 τεῖα ἐν εἰς ἀντὶ 10 λεπτῶν λαμβάνεις κύπελλο
 λον αἰθέρος 10 — 15 γραμμωρίων· διὰ νὰ τῶν
 δὲ τις πόσον ἐξηπλωμένη εἶνε ἡ ἐξῆς σβητη ση-
 μειωτέον ὅτι μία κωμόπολις, ἐνθα ὑπῆρχον δύο
 μόνον αἰθεροποτεῖα, κατηνάλωσεν ἐν διαστήματι
 ἔτους 1200 γαλιόνια αἰθέρος· πίνωσι δὲ αἰθέρα
 οὐ μόνον οἱ ἄνδρες ἀλλὰ καὶ γυναῖκες καὶ τὰ
 παιδία.

Τὸν αἰθέρα πίνωσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρὸ καὶ
 μετὰ τὸ φαγητόν· καὶ οἱ μὲν ἐξαρκεισμένοι πρὸς
 τὸ ποτόν πίνωσιν αὐτὸ ἄδολον, οἱ δὲ λοιποὶ μι-
 γρύνουσιν αὐτὸ μεθ' ὕδατος.

Κατὰ μικρὰν δόσιν ὁ αἰθῆρ προξενεῖ μέθην
 εὐχάριστον, αἰσθημά τι εὐτυχίας καὶ εὐθυμίας·
 εἰς μεγάλην δὲ δόσιν φέρει βίαιον παρεξιστόν,
 ἀρθρον σιελιπτυσίαν καὶ φρεγγυόζ· τὸ πρόσω-
 πον γίνεται ἐρυθρόν, εἶτα δὲ μεταβάλλεται· εἰς
 πελιδόν· κατόπιν τούτων ἐπέρχονται ὀρμειῖς
 πόνου τοῦ στομάχου καὶ παροδική νάρκη.

Ὁ αἰθῆρ ἔχει καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα διὰ
 τοὺς πίνοντας· αὐτόν ὅτι ἡ ἐξ αὐτοῦ μέθη δια-
 λίσεται ταχέως· διὸ πολλάκις παρετηρήθη νὰ με-
 θύση τις ἐωδελκίαις κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν!

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς αἰθεροποσίας εἶναι
 σχεδὸν τὰ αὐτὰ μὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀλ-
 κοολισμοῦ ἐπιλάλη χρόνιας γαστρίτιδος, τὸ τρε-
 μούλιασμα, καρδιακὰ καὶ διαταράξεις, νευρικὴ ἐξ-
 ασθένεια καὶ τάσεις εἰς συμπλοκάς καὶ ἐγκλή-
 ματα.

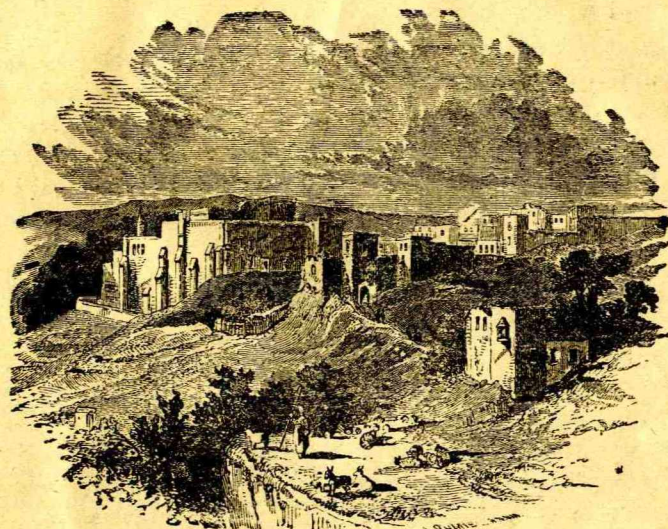
Φεβερὸν δὲ νὰ ἀναφέρῃ τίς τὰς καταστροφὰς
 τὰς ὑποίας προξενοῦν τὰ λυπηρὰ ταῦτα πάθη
 εἰς τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας ὑπάρξεις· εὐελπιζόμε-
 θα ὅμως ὅτι ἡ αἰθεροποσία δὲν θὰ διαδοθῆ ἀλ-
 λά θὰ μείνῃ ἐν τῇ κείτῃ αὐτῆς τῇ Ἴρλανδίᾳ.

ΒΗΘΛΕΕΜ

Ἡ ἐπιφανὴς πόλις, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ γέννη-
 σιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ, Βηθλεὲμ κεί-
 ται 10 χιλ. ἄμετρα πρὸς Νότον τῆς Ἱερουσαλήμ·
 Ἡ Βηθλεὲμ εἶνε
 ἐπίσης περιώ-
 νυμος διότι ἐ-
 γένετο γεννέ-
 θλιος τοπος τοῦ
 εἰκου Δαυὶδ καὶ
 ἄλλων διακε-
 κοιμένων Ἰσ-
 ραηλιτῶν.

Κατὰ παρά-
 δεσιν τοῦ Ἰου-
 στίνου ὁ τόπος
 τῆς γεννήσεως
 τοῦ Χριστοῦ τί-
 θεται ἐν ση-
 λαιῷ πρὸς δυ-
 σμὰς τῆς πό-
 λεως· ὅτε τὸ
 1099 κατελή-

Ἡ Βηθλεὲμ ὅπως ἔχη σήμερον

φθη ὑπὸ τῶν σταυροφόρων εὐρέθη ἐπὶ τοῦ τόπου κείται ὑπὸ 5 000 περίπου κατοίκων ἐξ ὧν ὑπερ-
 τούτου περικαλλῆς ναός, ἰδρυθεὶς τὸ 330 ὑπὸ τοὺς ἡμίσεις εἶνε Ὀρθόδοξοι οἱ δὲ λοιποὶ Καθ-
 ὠνισταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ ὅστις ὑπὸ τὸ λικαὶ καὶ Ἀρμένιοι.

ὄνομα Ναός τῆς «Γεννήσεως» σώζεται μέχρι
 σήμερον. Τῷ 1010 ὁ ναός εὐτοε ἐσώθη ὡς ἐκ
 θράματος ἀπὸ τῶν Μουσουλμανικῶν ὀρδῶν.

Ἐκτοτε ἡ Βηθλεὲμ ἐγένετο ἐπισκοπῆ περιελ-
 θεῖσα κατὰ τὸ 1672 ὑπὸ τὴν κυριότητα τῶν
 Ἑλλήνων, οὐχ ἦτοεν ὅμως μετὰ ταῦτα οἱ Λα-
 τῖνοι διὰ τοῦ
 Ναπολέοντος
 τοῦ Γ' ἔσχον
 καὶ αὐτοὶ κα-
 τοχὴν.

Τὸ ἀρχικὸν
 ὄνομα τῆς Βη-
 θλεὲμ εἶναι Ἐ-
 φραθα ἦτοεν
 Γόνιμος· Βη-
 θλεὲμ δὲ ση-
 μαίνει Ἑβραϊ-
 στί μὲν, Οἶκος
 Ἄρτου, Ἀρα-
 βιστί δὲ Μπέτ
 Λάχμ= Οἶκος
 Κρέατος.

Νῦν ἡ Βη-
 θλεὲμ κατοι-

ΟΡΚΟΣ

Στῆ καρδιά ποῦ χτυπᾷ με λαχάρα
 π' ἔχει πόνο μεγάλο γιὰ σένα
 στῆ ζωή μου στὸ φῶς σ' ὅτι θέλεις
 στὸ Χριστὸ στῆ γλυκειά μας Παρθένα.

Ὁρκο κάνω γιὰ σένα μεγάλο
 σ' ἀγαπῶ με λαχάρα καὶ πόνο
 μ' ἄχ! ἐσὺ δὲν με εἶπες ὡς τώρα
 μία λέξι ἀγάπης μιὰ μόνο.

Θέμις Χαλκιδῆς.

ΑΝΘΟΚΟΜΙΑ

ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ

Ὁ νάρκισσος ἀνήκει εἰς τὰ Ναρκισσώδη ἢ
 Ἀμυρλλιζώδη (Amaryllidaceae), τῶν Ναρκισ-
 σωδῶν τούτων ὑπάρχουν 400 ἐν ὄλω εἶδη καλ-
 λιεργούμενα εἰς θερμὴν καὶ εὐκρατον ζώνην· κυ-
 ριώτερα δὲ γένη εἰσὶ τὰ ἐξῆς: Ἀμυρλλις (A-
 maryllis) εὐρισκόμενη ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὸ Εὐ-
 ελπι Ἀκρωτήριον, παράγει δὲ ὠραιότατα ἄνθη
 ἀποτελοῦντα γοητευτικὸν κόσμον παντός κήπου,
 Νάρκισσος ἐπίσης καὶ εὐτοε εἶνε λιαν παρεμφε-
 ρῆς πρὸς τὴν Ἀμυρλλιδα, κεινότερα δὲ αὐτοῦ
 εἶδη εἶνε Νάρκισσος ὁ Ποιητικὸς (poeticus) Ν.
 ὁ Κυπελλοφόρος (Tazetta) εὐτοε εἶνε αὐτοφυῆς

ἐν Ἑλλάδι λεγόμενος κοινῶς **Τσαμπάκη**, ὁ Νάρκισσος οὗτος εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφράστου καὶ τοῦ Διοσκουρίδου, **Γάλαθος**, **Λευκόδοξ** καὶ **Παγκράτιον**· πρὸς τοῦτοις ἐνταῦθα κατατάσσεται καὶ τὸ γένος **Ἀγαθή**. Τὸ ἄνθος Νάρκισσος τοῦ *σα* εἶλαβε ἐκ τοῦ ἐξῆς.

Ἡ γάλαθος νύμφη Ἠχώ ἐκ τῆς ἀνά τὰ ὄρη καὶ τὰ δάση κρύπτει αὐτῆς παρετήρησε ποτέ τὸν εὐσταλῆ νεανίαν καὶ υἱὸν τοῦ Κηφισοῦ καὶ τῆς νύμφης Λειοπόπης, Νάρκισσον θυρεύοντα· ἀλλ' ὁ νεανίας ἦτο τόσον ὠραίος καὶ μειδιῶν εἰς τὴν εὐαίσθητον καρδίαν τῆς νύμφης ὥστε αὐτὴ ἠγάπησεν αὐτοῦ παραφόρως· ἐκεῖνος ὁμοῦ ἀρνεῖται νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν φλογώδη ἔρωτά της. Ἄλλ' εἰς θνητὸς νὰ μὴ ὑπέκη εἰς θεῖα πάθη ἦτο αὐτόχρομα θανάσιμον πλῆγμα διὰ τὴν πίσχυσαν καρδίαν· εἰς τοιοῦτον δὲ βαθμὸν τὸ πάθος τοῦ ἔρωτος ἐκυρίευσεν αὐτὴν ὥστε ἐκ τῆς θλίψεως ἀπελιθώθησαν τὰ ὄστα της καὶ μόνον ἡ φωνὴ τῆς ἔμεινεν. Ἄλλὰ καὶ τοῦ δυστυχοῦς Νάρκισσου ἡ τύχη δὲν ἦτο εὐτυχεσττέρα καθ' ὅτι ἡ Νέμεσις τὸν θηρευτὴν πλανήτασα εἰς Θεσπιάς ἀνέβαλεν ἔρωτα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μορφήν ὅτε εἶδεν αὐτὴν εἰς τινα πηγὴν· ὁ ἐρωτεύθειος αὐτὸν ἐαυτὸν δὲν ἀντεῖχε, κατεθασανίζετο φρικωδῶς, ἡ ζωὴ δι' αὐτὸν εἶχε καταστῆ μαρτύριον δι' ὃ ὅπως ἀπαλλαγῆ αὐτοκτονεῖ ἐκεῖ παρὰ τὴν πηγὴν. Ὑπὸ τὸ ρεῦσαν δ' ἐκεῖνο αἶμα ἀνεφύη τὸ φερώνυμον ἄνθος ὅπερ παρ' Ἑλλησιν ἦτο σύμβολον τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου καὶ ἱερὸν τοῖς Θεοῖς τοῦ Ἄδου θεοφεῖτο. Ὁ Νάρκισσος εἰκονιζόμενος παρίσταται ὡς ὠραίος νεανίας καθήμενος ἢ ἰστάμενος καὶ βλέπων ἐν βεμβασμοῖς εἰς πηγὴν.

Ἀνθοκόμος.

ΧΡΗΣΙΜΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ὅπως ἐμποδίζονται αἱ μυῖαι νὰ ἐπικάθηνται ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων ἐπιχρῶσων, χαλκίνων κτλ. τρίβετε ταῦτα κατὰ δεκαπενθήμερον διὰ τεμαχίου φλανέλας, διαβρόχου ἐλαίου δάφνης, κατόπιν δὲ πλύνατε αὐτὰ διὰ σπόγγου κενεραμένου εἰς πνεύματος· τριφυτοτρόπως ἀποφεύγετε τὸ ἀσχημότατον ἐκεῖνο κηλίδωμα ἐκ τῶν ἐντόμων τούτων προσερχόμενον.

Μαλλισαροὶ καὶ φαλακροί.

Μὴ ἐπαλείφετε τὴν κόμην ὑμῶν διὰ μύρων, ἐλαίων, καὶ λοιπῶν ἄλλων εὐωδῶν ἀρωμάτων ἅτινα συνιστῶσιν ὑμῖν οἱ διάφοροι αἰατροκομπογιαννῆται, πρὸς αὐξήσιν τῶν τριχῶν τῆς κόμης καὶ ἐκφύτρωσιν νέων εἰς ἃ μέρη δὲν προϋπάρχον ταιαῦται.

Τὰ πλέον ἀπλούστερα, ἀσφαλέστερα καὶ ὀλιγώτερον δαπανηρὰ μέσα. ἅτινα δικαίως ἐυναταί τις νὰ μεταχειρισθῆ, οὐχὶ βεβαίως πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τριχῶν τῆς κόμης, ἀλλὰ πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν κατὰ πάχος καὶ μήκος, συνίσταται :

1) εἰς τὸ νὰ κείρῃ συχνὰ τὴν κόμην αὐτοῦ, 2) νὰ τὴν κτενίζῃ, 3) νὰ τὴν ψήχῃ καθ' ἑκάστην διὰ καθαρὰ ψήκτρας καὶ ἐν γένει νὰ διατηρῆ αὐτὴν εἰς μίαν ὑγρῶδη κατάστασιν, λυσιτελεῖ εἰς τὴν ὁσημέραι ἐκφύτρωσιν νέων τριχῶν, φροντίζων πάντοτε, καὶ προπάντων κατὰ τὸ θέρος, νὰ πλύνη συχνὰ τὸ τρυχωτὸν δέρμα τῆς κόμης διὰ τῶν ἐκχύσεων ἀρωματικῶν φυτῶν. Ταῦτα εἶναι ἐν ὀλίγοις τὰ μέσα, ἅτινα συνιστᾷ διάσημὸς τις ἰατρός καὶ καθηγητῆς τῆς ἐν Παρισίοις Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, πρὸς διατήρησιν τῶν τριχῶν τῆς κόμης.

ΑΜΑΡΑΝΤΑ

— Οὐδεὶς δύναται νὰ διαγωνισθῆ μετὰ ἐξώσης νεάνιδος, εἰς τὴν τέχνην τῆς προσποιήσεως. *Eugène la Gai.*

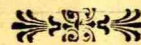
— Ἡ εἰλικρινὴς μετριοφροσύνη ἐμοιάζει κἄποτε μὲ αὐτοκτολίαν. *M. Παπαντωνίου.*

— Αἱ ἀγαπήσεις εἶνε βάκτρον τοῦ γήρατος ὡς αἱ ἐλπίδες πτέρυξ τῆς νεότητος. *Βεργαρόδης.*

— Ἀνθρώπος ἀνευ ἐλπίδος εἶνε πλοῖον ἀνευ πηδαλίου. *Αὐθαίρετος.*

— Τὸ χρῆμα εἶνε εἰς καλὸς ὑπηρετὴς ἀλλὰ πάντοτε καὶ κακὸς κύριος. *Bacon.*

— Ὁ χρυσὸς εἶνε ἡλιος ὁ δυνάμενος νὰ παραγάγῃ χρυσόν, εἶναι Θεός. *B. Οὐγκώ.*

ΣΦΙΓΕ ΚΑΙ ΟΙΔΙΠΟΔΕΣ

Λύσεις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ προτεινομένων εἶνε αἱ ἐξῆς :

- α'. Τοῖς συνδρομηταῖς καὶ συνδρομητρίαις ἡ Φυλλίς εὐχεται ἔτη πολλά.
- β'. Ἀμφότεροι ἔχουσι κοινὸν τὰ τετρακόσια. Ὅρθοί λύται τοῦ α' εἶναι οἱ ἐξῆς :

Ἀριστείδης ὁ Ἄγκαιος, Γ. Κορωνάιος, Σμ. Καραμάνου, Ἐπιπέζω Φ! Φ!, Γοδοφρέδος, Ι. Καρφῆς, Χρηστός Παρθάλος, Γ. Κουνδουράκης. Ἀμφοτέρων.

Ροζαλία δὲ Λουσερόλ, Ἀνθολάτρισ, Ἄνθος τῶν Δειμώνων, Μουσωτίς, Ε. Μακοπούλλου, Ροδόπαπλος Ἠώς, Ἐρθερίνη Σοβαδὸν, Κ. Ὁθωνιάος, Ἀβραὰμ Λίγγολν, Κ. Πετρόπουλος, Ὁ. Βουτιάδης, Τάσος ὁ Ἑρμιονεύς, Ἀρμονία, Μαθητῆς Γαρβακίου, Εὐτυχία Γερασίμου, Περιστέρὰ τῆς Ἰπάρτης, Πάσχουσα Καρδία, Ἀριστοτέλης, Σεληνωφώστιστος Νύξ, Ρωμανικὴ μπερέτα, Χιὼν τῶν Ἀλπεων, Κ. Παναγιωτίτης, Τάνταλος, Φτωχὸ Ναυτόπουλο, Ὁξότις, Ἐλένη Ὁθωνιάου, Γυρτοπούλα, Μαρκέζος Γαρλαπούπουλος.

Βραβεύονται δὲ διὰ κλήρου οἱ ἐξῆς : Ἀρμονία, Ε. Μακοπούλλου, Εὐτυχία Γερασίμου καὶ Σμ. Καραμάνου.

Προτείνονται εἰς λύσιν τὰ ἐξῆς :

α'. Μήτηρ τις ἰδοῦσα κροκόδειλον ἀρπάσαντα τὸ παρὰ τὸν Νεῖλον παίζον αὐτῆς βρέφος, τὸν παρακαλεῖ νὰ τὸ ἀποδώσῃ.

Ὁ Κροκόδειλος λέγει ἀποδίδω σοι αὐτὸ ἐὰν μοὶ εἴπῃς τί διανοοῦμαι νὰ πράξω.

Ἡ δὲ μήτηρ ἀπαντᾷ· — Δὲν μοὶ ἀποδίδεις αὐτό.

Νῦν ὁμοῦ ἡ μήτηρ ἀπαιτεῖ τὸ τέκνον, ὃ δὲ κροκόδειλος ἀρνεῖται νὰ ἀποδώσῃ αὐτό. Ἐκαστος τούτων σοφιστικῶς σκεπτόμενος εὕρισκε τὸ δίκαιον ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ζητοῦνται τὰ σοφίσματα.

β'. Οἱ ἐν τῷ α' ὀρθογωνίῳ 16 ἐγγεγραμμένοι ἀριθμοὶ νὰ ἀλλάξωσι θέσιν οὕτως ὥστε ὀριζοντίως, καθέτως καὶ λοξῶς, νὰ σχηματίζωσιν

ΓΕΛΩΤΕΣ

Γαργενήτωρ καὶ Πάλλης. Χωρικός τις σταθείς πρὸ πινος νεοῦ ἐρωτᾷ παρατυχόντα φοιτητὴν.

— Πὲ καλόπαιδο εἶς ποῦ ξέρεις τὰ πολλὰ δὲν μοῦ λῆς τί θὰ πῆ Γαργενήτωρας;

— Ποῦ τὸ βρήκες αὐτό.

— Νὰ δὲν ἀκούς τὸ παππῆ ποῦ λέει «τοῦ γαργενήτωρος ἡ φωνή . . . »

— Ἐέρω καὶ γώ . . . βῶτα τὸ Πάλλη ποῦ τὸ μετάφρασε !

Ἥ σημαίνει Γκαρσόν.

— Κύριός τις συνείθιζε νὰ πίνῃ τακτικῶς εἰς τι χαρρενεῖον καφφέ, εἰς τὸν τρόπον ὥστε ὅταν ἐκίθητο καὶ ἐφώνει τὸ γκαρσόν τοῦτο ἔφερεν εἰς αὐτὸν ἀνευ ἀπαντήσεως καφφέ. Ἡμέραν τινα πλησίον τοῦ κυρίου ἐκίθησε χωρικός τις ὅστις ἀκούσας τὸν κύριον νὰ φωνῆ «Γκαρσόν» ἐνόμισεν ὅτι ἡ λέξις ἐσήμαινε γλύκυσμά τι ἢ ποτὸν τῆς ἀριστοκρατίας ὅθεν καμαρώνων φωνάζει :

— Παιδί, φέρε μου κι' ἐμὲ ἕνα γκαρσόν.

Ἐν τῷ Κουρσεῖφ.

— Διατί ὅταν μοῦ κόβῃς τὰ μαλλιά, μοὶ διηγῆσαι πάντοτε ἱστορίας καὶ ἐγκλήματα ποῦ με κίμουνον νὰ ἀνατριχίξω ;

— Ἀπλούστατος ! . . . εἰτί ταιουτοτρόπως ὀρθοῦνται αἱ τρίχες καὶ μοῦ διευκολύνεται ἡ ἐργασία !

Ἀνθρώπος τοῦ Πλάτωνος.

Ὁ θεὸς τῆς ἀρχαιότητος Πλάτων ὤριζε τὸν ἄνθρωπον ὡς ἐξῆς («ἄνθρωπος ἐστὶ ζῷον δίπουν ἄπτερον.»)

Τοῦτο ἀκούσας ὁ Διογένης ἔλαβε πατεῖνον καὶ μαδίσας αὐτὸν εἶπεν :

— Ἰσοῦ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Πλάτωνος !

τὸν ἀριθμὸν 34.

1	2	3	4
5	6	7	8
7	10	11	12
13	14	15	16

Οἱ 16 οὗτοι ἀριθμοὶ δύνανται νὰ λάβωσι 20,922,789.888.000 θέσεις ἐξ ὧν 870 εἶνε ἐπιτυχεῖς διδουσαι τὸ ζητούμενον.

Ἰδοὺ μία ἐν τῷ δευτέρῳ ὀρθογωνίῳ.

16	7	2	13
5	10	11	7
9	6	7	12
4	15	14	1

Ἄν εὐαρεστῆσθε ζητήσατε καὶ ἄλλην.

Ἐκ τῶν λυτῶν θὰ βραβεύωσι τρεῖς· καὶ ὁ μὲν πρῶτος διὰ κλήρου ἐπιτυχῶν θὰ λάβῃ τὴν τρίπρακτον κωμῶδιαν ὁ ἑυεγγυος τοῦ κ. Γ. Ἡσαίου

ὁ β'. τὸ ἑθελὸν διήγημα «Ζωντανὴ ἢ Πέθανμένη» τοῦ κ. Α. Σαρρῆ ὁ δὲ γ' τὸ Σλόρπια Φύλλα, ποιήσεις τῆς Δόξας Ἑλ. Σ. Λάμπερη.

ριστοῦμεν. — Τάσσαν Ἰρμενιὰ Ἐνταῦθα, Εὐχαριστως δεχόμεθα καὶ ἂν ἐγερθῶσι δημοσιεύομεν. Ροζαλίαν δὲ Λουσερόλ, Ἀντολίτριδα, Ροδόπελον ὡ καὶ Ἑρβετινὴν Σοβαῶν Ἐνταῦθα. Ἰμὲν δὲ Θεὸς τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ μαινιῶντε — Εἰρ. Π. Φαρμακίδου Ἐνταῦθα — Ἰλιήθη ἀποσταλέτε καὶ θὰ ἐκλέγομεν. — Καν. Πα. αἰτωλόην Ἐνταῦθα. Λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι ἔνεκα πληθώρας ὕλης νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ ὠρικὸν ποιημάτιόν σας, εὐχαριστοῦμεν. — Θ. Ἰβσον Μονεμβασίαν ἢ εἰς Μολίους καὶ Μονεμβασίαν ἔνδερμος ὑποδοχὴ τῆς Φυλλίδος· μὲς καθυποχρεῶναι ἀπέναντος φύλλα ἐσταλήσαν μετὰ σχετικῶν ἀποδείξεων. Δέξασθε ἀπείρους εὐχαριστίας μας. — Ἄνθος Λειμώνων. Ἐνταῦθα. Vous rouvez écrire a vo re gré. — Κουτσουκόπουλον. Κέρκυραν. Συδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν ἐσχελιστικῶς λαμβάνετε ἀποδείξιν. — Γυφτοπούλιν Ἐνταῦθα. Γρίσις μας μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ. — Μαρκίζον Γαρλαπούπουλον Ἐνταῦθα. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Τὰ διὰ τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμὸν ἔργα πρέπει νὰ ληφθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας μέχρι τῆς 25 τρέχοντος, παρελθούσης τῆς προθεσμίας οὐδὲν ἔργον γίνεταί δεκτόν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Δ. Χατζόπουλον Λεβιδεῖαν, ἀπείρους εὐχαριστίας μας — Ε. Λαυραγκα Ἀργροτόλιον. Εὐχαριστοῦμεν — Ε. Πλέσκα. Δ. Ἀσημάκην. Ε. Ἀλεξόπουλον. Δ. Βλαχόπουλον. Χ. Χρυσανθακόπουλον Ἐνταῦθα. Ἐνεγράφητε ἐτήσιοι, εὐχαριστοῦμεν — Μ. Βλαβιανόν. Ἐνταῦθα ἢ Φυλλίς σας εὐχαριστεῖ διὰ τὸς ὑπὲρ αὐτῆς ἐνεργείας σας — Μελαγχολικὴν Ἀργυρότοξον καὶ Ἐρύμανθον. Ἐνταῦθα. Οὐδεμίαν λύσιν γίνεταί δεκτὴ ἀνευ τοῦ ἀληθοῦς ὀνόματος, καὶ τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων — Ι. Καρρῆν, Φ. Πολίτην Ἐνταῦθα. Εὐχα-

66 ΦΥΛΛΙΣ 99

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ε. Π. ΚΕΦΑΛΑΣ

- Συνδρομὴ ἐτήσια ἐν Ἀθήναις Δραχ. 2.
- » » ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις » 3.
- » » ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 3.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ ἐν Πειραιεὶ λεπτὰ 15.

Πάντες οἱ συνδρομῆται τῆς

«ΦΥΛΛΙΔΟΣ»

δύνανται νὰ ἐκτυπώσωσι καλλιτεχνικὰ ἐπισκεπηρία ἀντὶ 1,50 εἰς τὸ

ΠΑΖΑΡ ΝΕΑΠΟΛΕΟΣ

Ὅδος Θεμιστοκλέους 52